

uddannelse. Det Konservative Folkeparti, som ikke er med i folkeskoleforliget, tilbyder at være lokomotiv for en ændring af folkeskolen. Børnehaveklassen skal være den første klasse med en vis skoling, og det faglige niveau skal højnes i folkeskolen. Erhvervsuddannelserne skal gøres lige så attraktive som den gymnasiale uddannelse, for der er brug for at udvikle alles evner, hvis vi skal sikre fremtidens velfærd.

Vi skal også løfte Danmark forskningsmæssigt. Det gør vi bedst ved at styrke erhvervslevets lyst til at investere i forskning, og derfor skal virksomhederne belønnes skattemæssigt, når forskningen øges. Mere uddannelse og forskning er helt afgørende elementer, hvis det danske velfærdssamfund skal stå sig i konkurrencen med USA, Japan og Sydøstasien, der jo alle for tiden kappes om at forbedre netop uddannelsen og forskningen.

For os at se ligger denne tids store opgave i at forandre velfærdssamfundet for at bevare velfærdssamfundet. Det er nu, fremtidens frø skal plantes, for som Prædikerer siger: Alting har en tid. For alt, hvad der sker under himlen, er der et tidspunkt. Man skulle i øvrigt tro, at Prædikerer havde hørt statsministerens åbningstale, når han siger: Alt, hvad der bliver sagt, udmatter. Ingen bliver færdig med at tale. Men der er alligevel trøst at hente hos Prædikerer, for han fastslår også, at den vise har hjertet til højre, tåben har hjertet til venstre. Og det kan han jo godt have ret i.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg har to korte spørgsmål til hr. Per Stig Møller, og det ene går på de offentlige besparelser. Vi forstår af hr. Per Stig Møllers tale, at det er ikke børnene, det er ikke hospitalerne, det er ikke hjemmeplejen, der skal rammes, og det er vi meget enige i. Men det er omprioriteringer, udliciteringer, besparelser og privatiseringer, og kunne hr. Per Stig Møller løfte sløret for, hvor stor en yderligere offentlig besparelse De Konservative lægger op til, og hvor det nærmere er, man skal hente disse penge, som man mener den økonomiske politik skal strammes med?

Så vil jeg også godt spørge hr. Per Stig Møller vedrørende formuleringerne om det private forbrug: Skulle det forstås sådan, at hr. Per Stig Møller ikke mener, der er et for stort privat forbrug i øjeblikket? Det blev sagt, at omsætnings-tallene ikke tyder på, at der skulle være en overophedning af forbruget, og at realkredittal-

lene trods alt heller ikke er ildevarslende. Må vi forstå det sådan, at Det Konservative Folkeparti ikke mener, at der er et for stort privat forbrug i øjeblikket?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig allerførst sige til den konservative ordfører, at det er nu meget forfriskende med en oppositionsordfører, der godt kan stå heroppe og grine lidt af sine egne oratoriske overdrivelser i kritikken af regeringen. Det giver alligevel debatten et vist forsonende skær.

Lad mig så sige, at det, der har været fremført mange gange om, at det er det offentlige forbrug, der er skurken, jo ikke er rigtigt. Fra 1993 til 1997 er det offentlige forbrug steget med 8 pct., og i samme periode er det private forbrug steget med 14 pct.

Selvfølgelig er der nødt til at være vækst i det offentlige forbrug, når vi gerne vil have flere operationer på sygehusene, have flere børn passet, have mere ældreomsorg osv., så den kritik, der fremføres, er ikke korrekt. Derfor er det indgreb, regeringen har lagt frem, selvfølgelig også et indgreb, der både tager sigte mod det private og det offentlige forbrug.

Jeg vil godt spørge hr. Per Stig Møller, for jeg fik ikke noget svar af hr. Anders Fogh Rasmussen: Hvad er den konservative politik, hvis det viser sig, at den præmierede, frivillige opsparring ikke giver den tilstrækkelige reduktion i det private forbrug, så betalingsbalancen fortsat vil være under pres?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Per Stig Møller kom med en særdeles særpræget påstand om Amsterdamtraktaten. Han hævdede, at nærhedsprincippet styrkes i denne traktat.

Hr. Torben Lund var fremme med en opfordring om, at man ikke skulle bygge diskussionen på myter. Hr. Torben Lund fulgte ganske vist ikke sin egen opfordring, men nu skal der altså skabes en ny myte, som Det Konservative Folkeparti påtager sig ansvaret for, nemlig at nærhedsprincippet skulle styrkes i Amsterdamtraktaten. Nej, man har gjort det, at man har taget Edinburgh-Afgørelsen, hvor der står ordet »nærhed«, og så har man skrevet det ind i traktaten og understreget, at dermed opretholdes den gældende fællesskabsret fuldt ud, altså alle disse direktiver om krumme agurker og fir-